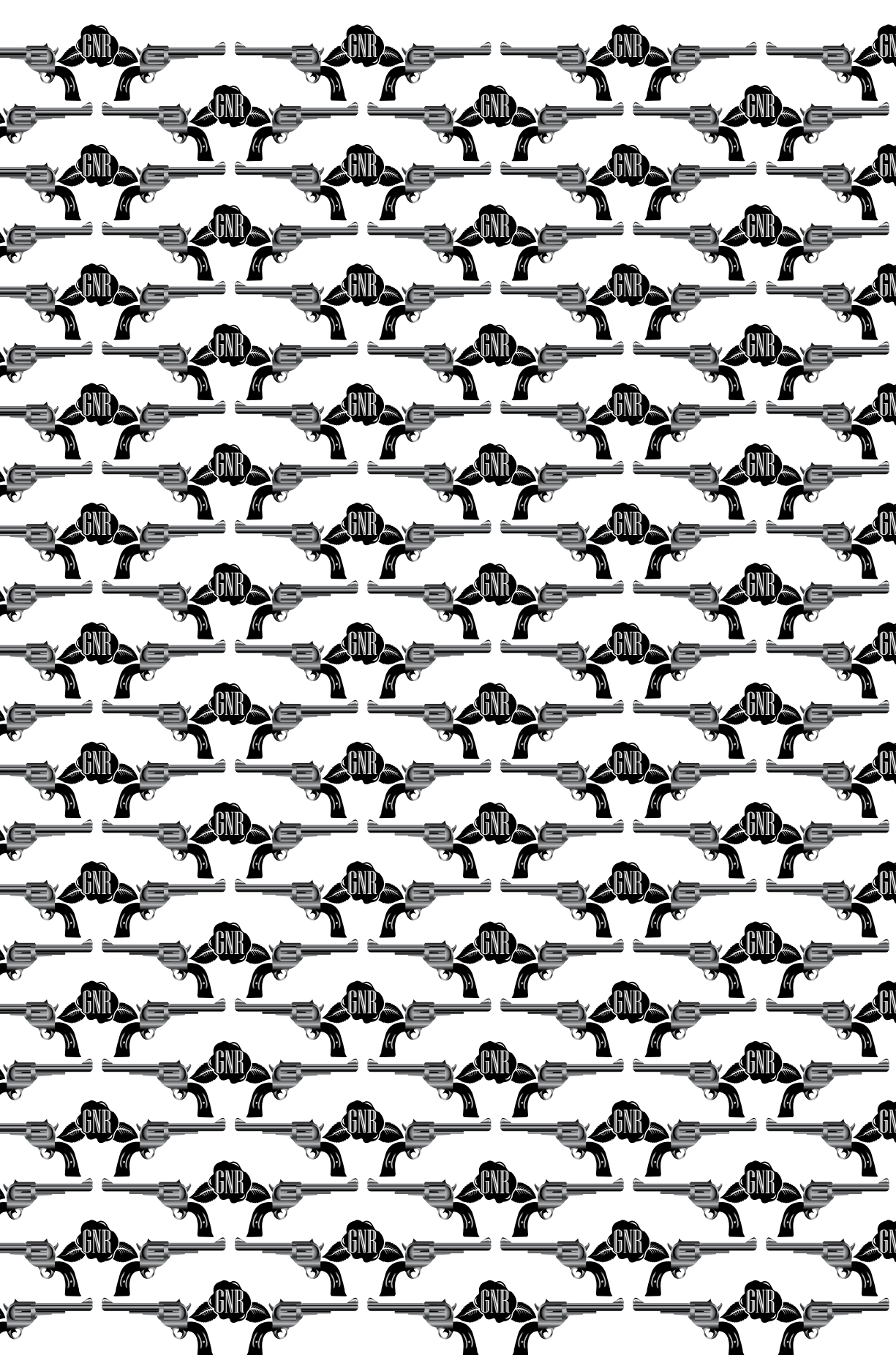

GUNS N' ROSES

ΓΡΥΠΑΤΑ, ΖΑΒΡΑΒΕΝΑ ΟΤ ΒΡΕΜΕΤΟ

GUNS N' ROSES

ГРУПАТА, ЗАБРАВЕНА ОТ ВРЕМЕТО

ПОЛ СТЕНИНГ

София • 2009

This edition published under license from Chrome Dreams, 2005
P.O. Box 230, New Malden, Surrey, KT3 6YY, UK

© Copyright 2005 by Paul Stenning

© Александрина Иванова, превод от английски, София 2009

© Редактор Светлана Драгнева

© Консултант Звездомир Керемидчиев – Звёзди

© Дизайн на корицата и художествено оформление Милен Велков – Миленко

Текстовете на песните, цитирани в тази книга, са осигурени от
Warner Chapel Publishing

Фотографиите са осигурени от БТА, Starfile, Mick Hutson, LFI и Пол Стенинг

© Издателство Адикс

ISBN: 978 - 954 - 91900 - 8 - 3

Посетете Addix на www.addix.org

БЛАГОДАРНОСТИ

Писането на неофициална биография може да създаде проблеми. Хората или правят и невъзможното, за да помогнат и да представят правилната страна на историята, или пък са негативно настроени и не желаят да се занимават. За мен не беше изненада, че докато пишех тази книга, попаднах неведнъж на нежелани реакции към проекта. Бих се радвал да включа нови интервюта със сегашните членове на групата, както и с бившите. Някои от тях бяха готови да съдействат, други се мръщеа на идеята за книга. Благодарен съм на тези, като Стивън Агълър, които искаха да ми помогнат. Реших обаче, че ако нямам гледните точки на всички, разказът може да се получи недостоверен.

Така тази книга се превърна в платформа, чрез която да представя на читателя обективна гледна точка, с надеждата, че тя се споделя от всички страни.

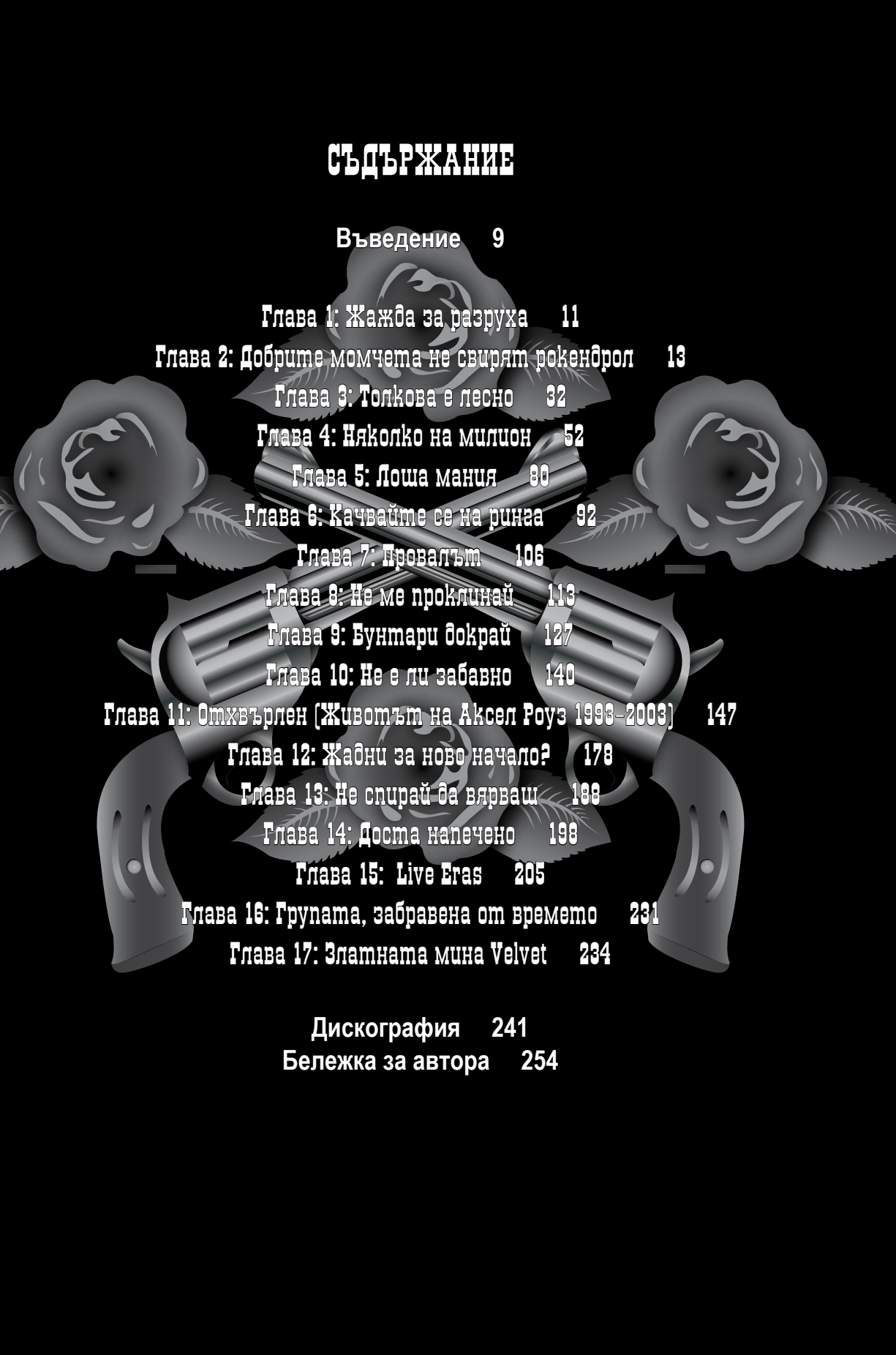
Направих многобройни неуспешни опити да говоря лично с Аксел Роуз. Аз смятам, че той дори не знае за тази книга, нито за моето желание да се видим. Аксел, ако четеш, моля те, свържи се с мен, надявам се, че тази книга ще бъде достоверна.

Искам също да благодаря на следните хора за тяхната помощ и подкрепа:

Вики Хамилтън, Рубен Макблу, Рик Рол, Maribeth C. Beekman & Resort Babysitters Inc., Джонни Крийс, Шару Блек Велвет, Марк Костаби... Специални благодарности към Джоуел Макайвър (който е винаги насреща).

Благодаря на семейството си и на бъдещата си съпруга за любовта, подкрепата и съветите.

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение	9
Глава 1: Жажба за разруха	11
Глава 2: Добрите момчета не свирят рокендрол	13
Глава 3: Толкова е лесно	32
Глава 4: Няколко на милион	52
Глава 5: Лоша маниа	80
Глава 6: Качвайте се на ринга	92
Глава 7: Провалът	106
Глава 8: Не ме проклинай	113
Глава 9: Бунтари докрай	127
Глава 10: Не е ли забавно	140
Глава 11: Отхвърлен (Животът на Аксел Роуз 1993–2003)	147
Глава 12: Жадни за ново начало?	178
Глава 13: Не спирай да вярваш	188
Глава 14: Достатъчно напечено	198
Глава 15: Live Eras	205
Глава 16: Групата, забравена от времето	231
Глава 17: Златната мина Velvet	234
Дискография	241
Бележка за автора	254

ВЪВЕДЕНИЕ

ПРЕЗ 1987 г. повечето нови групи не правят особено силно впечатление с първите си албуми. Преди появата на Интернет музиката на една група е по-трудно да бъде чута, но пък тогава съществува предимството, че ако си по някакъв начин специален, лесно те забелязват. Guns N' Roses са уникални по много начини. На пръв поглед човек не би очаквал да звучат толкова прецизно. При по-внимателно възглеждане обаче става ясно, че налице са всички необходими елементи за превземане на света, дори и самите членове да не са го съзнавали.

Двете обложки за дебютния *Appetite For Destruction* (едната с печално известната сцена на изнасилване на роботи, другата с цензурираното лого във формата на кръст) са достатъчно привлекателни, за да направят впечатление дори и на най-антипатетически или антирок настроен човек. Задната обложка изобразява пет от най-гршавите нехранимайковци, запечатвани някога от музикален фотограф. Толкова са шарени, че от днешна гледна точка изглежда сякаш нарочно са били подбрани, за да съставят момчешка глем рок група. Но това са 80-те и рокаджийчетата са блясче в очите на комерсиализма. Guns N' Fuckin' Roses са страхотна сделка и потребителите го знаят.

Рядко групите, които получават широка медийна популярност, успяват напълно да оправдаят шума около себе си, но Guns N' Roses постигат своята известност без дори да се напрягат. Те изповядват хаоса и самоцелното унищожение като свое верую. Песните от *Appetite For Destruction* са много противоречиви, въпреки че това не е умишлено. Това са дивни момчета от Лос Анджелис, които живеят в свят на алкохолизъм, леки жени и рокендрол. Те поддържат собствения си мит, като просто участват в него – всъщност техният мит е реалност.

Със своята абсолютна непредвидимост, те си създават в публичното пространство толкова несигурна репутация, че никои не знае точно кои Guns N' Roses ще се появят на следващото интервю или концерт. Дори самата им поява често се оказва достатъчна причина за удовлетворение. И така, качеството на музиката от дебютния им албум не разочарова тези, които са го купили заради шума около групата. След като многобройните им фенове чуват всъщност колко добра е музиката им, албумът се изстрелва към космически продажби – една тенденция, която продължава и до днес.

GUNS N' ROSES • ГРУПАТА, ЗАБРАВЕНА ОТ ВРЕМЕТО

След едно толкова впечатляващо навлизане в света на звездите, за много хора изглежда трудно групата да се задържи на същото ниво. И въпреки това от 1987 г. тяхната репутация запазва своята привлекателност, макар няколкогодишните паузи между албумите и промените при изпълнителите, да не споменаваме и музикалния стил. От безпрецедентното издаване на два албума за завръщането на групата, събрани в двойния *Use Your Illusion*, който е концентриран върху чистия рокендрол, до също толкова неповторимия албум с пънк кавъри, който е породен от феномена на поп пънка, се очертава един свят на лудост, както за групата, така и за тези около нея.

Сега светът е груп, но Guns N' Roses остават същите. Те са все така непредвидими и изключително важни за своите търпеливи фенове, както и това, че остават верни на прочувствената и обвързваща музика. Членовете ѝ си отиват, но ядрото си остава. Докато Аксел Роуз е жив и създава музика, Guns N' Roses ще си останат жива легенда.

В книгата „Групата, забравена от времето“ се разглежда периодът от създаването на групата до очаквания им албум *Chinese Democracy*. Голяма част от книгата се концентрира върху това, което Аксел Роуз е правил през последното десетилетие, като по този начин се създава един много личен и проникновен профил, какъвто досега не е писан или търсен. Освен това тази редакция обръща внимание и на най-новата група на Слэш, Дъф Маккейгън и Мам Соръм, Velvet Revolver.

Логото на Guns N' Roses е гравирано в душата на всеки един фен, попаднал на групата, независимо дали чрез *Appetite For Destruction*, или който и да било от следващите албуми. Бандата запазва своя дух и упоритост, както винаги, подобно на своите фенове отказва да изчезне.

Ако имате някакви коментари относно тази книга, моля свържете се с мен чрез имейл czechzebra@yahoo.com.

Пол Стенинг, 2005 г.

ГЛАВА 1

ЖАДНИ ЗА РАЗРУХА

„Ще станат велики, ако оцелеят достатъчно дълго.“

– *Music Connection* коментира Guns N' Roses през 1985 г.

МЕСЕЦЪТ е юни 2000 г., а мястото „Кет клуб“ в Западен Холивуд. Едва 250 изненадани зрители стават свидетели на изпълнението на Аксел Роуз с бившия китарист на Guns N' Roses Гилби Кларк и групата на клуба The Starfuckers. Това е първото живо изпълнение на Аксел от 1993 г. Всички слухове за това дали непостоянният и буквално изолиран от света певец е отрязал косите си, или е надгал на килограми незабавно са се изпарили при неговия здравословен и строен вид, съчетан с видно боядисана коса, дълга както винаги. Импровизираната група изпълнява „Wild Horses“ и „Dead Flowers“ на Rolling Stones пред шокираната публика.

По-късно същия месец Аксел гарява списание *Rolling Stone* с едно от редките си интервюта, в което разкрива, че албумът *Appetite For Destruction* е презаписан с новия състав на Guns N' Roses, за да се модернизира старото звучене и да бъде един вид репетиция за предстоящите концерти. Говори също и за предполагаемия предстоящ албум *Chinese Democracy*, който по онова време вече струва около 6 милиона долара. Днес сумата възлиза на 8,5 милиона.

По всичко личи, че Аксел и останалата част от Guns N' Roses най-сетне се захващат с нещо след толкова дълго отсъствие от светлината на прожекторите. Певецът говори въодушевено и през декември същата година първият концерт на групата от седем години е потвърден за фестивала Рок в Рио III в Бразилия. Датата е 14 февруари и тогава трябва да бъде разкрит новият състав на банда. Феновете вече са информирани, че единият от новите китаристи е подходящо нареченият Buckethead, който свири с кофа от KFC на

GUNS N' ROSES • ГРУПАТА, ЗАБРАВЕНА ОТ ВРЕМЕТО

главата, с изрязани за очите гупки. Колкото и глупаво да звучи, особено в драстичния контраст с рокаджийския имидж на Слай и Изи Страдлин, това действително се оказва абсолютна истина.

Често променящият се състав е попълнен от партньора на Бъкетхед и бивш китарист на Nine Inch Nails Робин Финк, допълнителния китарист Пол Тобайтс, бившия барабанист на Primus Брайън Мантин и басиста Томи Стинсън (по-рано в Replacements). Освен тях има и двама кийбордисти – Крис Питман и Дизи Рийг, като последният е единственият останал член от Use Your Illusion освен Аксел.

Този състав прави два новогодишни концерта в „Хаус ъф Блуз“ в Лас Вегас, където свирят пред 1800 души, чиито билети струват по 180 долара.

След това Guns N' Roses се появяват по различни фестивали, дори правят няколко къси турнета. Само едно нещо продължава да липсва – споменатият албум *Chinese Democracy*. Той е в процес на подготовка повече от десетилетие и освен една песен от саундтрака на *End of Days* няма друга нова студийна продукция на Guns N' Roses. Дали групата наистина е в плен състав? Ще се появи ли изобщо някога този албум? Само един човек знае и той все още държи феновете на групата в неведение.

ГЛАВА 2

ДОБРИТЕ МОМЧЕТА НЕ СВИРЯТ РОКЕНДРОЛ

*„Искахте най-добрите! Е, те не дойдоха, затова получавате друго!
От Холливуд, Guns... Анд... Roses!“*

Представяне на групата 1987–1993 г.

GUNS N' ROSES е първата група, освен може би Mötley Crüe, която наистина се превръща в символ на рокендрола, към който мнозина се опитват да се присламчат в периода на глем рока през 80-те. Другите групи имат безсмислени текстове и смешен имидж и рядко издават повече от два албума. Един поглед назад към групите от онова време ни кара по-скоро с облекчение да отбележим, че 80 % от тях са се разпадали и вече не се занимават с това.

Най-големите групи от това време като Guns N' Roses, Mötley Crüe и Poison все още съществуват под една или друга форма, което не само е доказателство за дълголетието им, но е и нещо като чудо. Все още има публика за този стил музика, просто сега не е толкова комерсиален. И все пак, за разлика от колегите си, Guns N' Roses не се вписват в шаблона на глем рокерите, за тях най-подходящата дефиниция е просто рокендрол. Въпреки че много от глем групите на граго сърце биха станали истински рокери, все нещо им липсва. Може да имат подхода, но песните им да не стават, а имиджът им винаги е добър. Какво имат те освен грима и гвардиите мацки, повесили се на шите им, докато те се наливат с „Джак“ и кола?

В общия случай в музикално отношение съвременниците на Guns N' Roses изобщо не са им конкуренция. През 2001 г. относно наследството на групата Слав отбелязва: „Хванах за малко специална рубрика на VH1 онзи ден. Ставаше дума за дългочосите групи от 80-те. Аз просто се смях. Ние изобщо не бяхме част от това движение. Ние бяхме уникална група през 80-те, защото бяхме единствени по рода си. Според мен точно това ни направи толкова популярни. Уцелихме една ниша,

